ଏମ୍. ପି. ପ୍ରଧାନ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 16,1990

[କୁଲଦିପ ସିଂହ ଏବଂ ଭି. ରାମସ୍ୱାମୀ,ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା : ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (ସି) (i)-60 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅବସର-ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନବିସ ଭାବରେ ଯୋଗଦେବା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ-ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ସରକାରୀ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ସହିତ ସମାନ କି।

ଆବେଦନକାରୀ 1.7.937 ତାରିଖରେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନବିସ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ 1.8.1941 ତାରିଖରେ କପିଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ହୋଇଥିଲେ ।1943 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ସେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତିରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ 1976 ମସିହାରେ 58 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଯାଇ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ସେ 31.3.1938 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (c) (i) ଅନୁଯାୟୀ ସେ 60 ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକିରିରେ ରହିବାକୁ ହକଦାର ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1.8.41ତାରିଖରେ କପିଷ୍ଟ ପଦବୀରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ମୌଳିକ ଅଧିକାର 56 (c) (i)ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସିନଥିଲେ । ଏଥିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :ଏହା ଠିକ୍ ଯେ ଜୁଲାଇ 1,1937 ଠାରୁ ଅଗଷ୍ଟ 1,1941 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ କ୍ଷମତାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ସେବା ବହିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନବିସ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା । 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1941ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କପିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେବା ପୁସ୍ତକରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ସେ 1 ଜୁଲାଇ, 1937 ରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଦରମାପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଯୋଗଦେବା ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ସରକାରୀ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଉପରୋକ୍ତ ସେବା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଟି 31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1938 ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (c) (i) ଏଠାରେ ଲାଗୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 60 ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାରୀ ସେବାରେ ରହିବାକୁ ହକଦାର ।

[ଏହି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ 60 ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିସାରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପେନସନ ଏବଂ ଅବସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ କୌଣସି ବୃଦ୍ଧି ସମେତ ସମସ୍ତ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଲାଭ ସହିତ ଦୁଇ ବର୍ଷର ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :1989 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1899।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର, ପ୍ରମୁଖ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା -322/85 (ସିଡବ୍ଲୁ 293/77)ରେ 20.2.87 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶଙ୍କର ବୈଦ୍ୟଲିଙ୍ଗମ୍ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ସୀତା ବୈଦ୍ୟଲିଙ୍ଗମ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ଦତ୍ତ, ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ, ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଷମା ସୁରୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦ୍ର ସାହନୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କୁଲଦିପ ସିଂହ**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀ ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (ସି) (ଆଇ) ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ଏହିପରି 60 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର କି ।

ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (ସି) (ଆଇ) ନିମ୍ନରେ ପୁନଃ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି :

"(ଗ) ଜଣେ ଅଧସ୍ତନ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଯିଏକି 1958 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ :

(i) ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ଜଣେ ଗ୍ରହଣାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ନିଲମ୍ବିତ ଗ୍ରହଣାଧିକାରୀ, କିମ୍ବା ଯେଉଁ ମାସରେ ତାଙ୍କ ବୟସ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିବ ସେହି ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନର ଅପରାହ୍ନରେ ସେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେବେ ।"

ଆବେଦନକାରୀ 1 ଜୁଲାଇ, 1937 ରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଇଟାୱାର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିଦିନ ତାଙ୍କୁ ଆୟୋଜକ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା

। 1937 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 24 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ ବେତନପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ପଦବୀକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1938 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 3 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନବିସ ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଭିତ୍ତିରେ ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1941 ରେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ କପିଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ମାର୍ଚ୍ଚ 1943 ରେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତିରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଫେବୃଆରୀ 1976 ରେ 58 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ।31 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1938 ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ସେ ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (ସି) (ଆଇ) ଅନୁଯାୟୀ 60 ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବାରେ ରହିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ 58 ବର୍ଷ ବୟସ ହାସଲ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ଅବସର ବେଆଇନ ଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ପ୍ରମୁଖ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି ଏହି ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଗଷ୍ଟ 1,1941 ପୂର୍ବରୁ କେବଳ ଜଣେ ତାଲିମ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରୁନଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଗଷ୍ଟ 1,1941 ରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ କପିଷ୍ଟ ପଦବୀରେ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେ ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (ସି) (i) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସିନଥିଲେ ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀ ସେବା ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ସ୍ୱୀକୃତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ନଥିରେ ରହିଛି ସେଗୁଡିକୁ ଆମେ ଯାଞ୍ଚ କରିଛୁ । ଏହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ 1 ଜୁଲାଇ, 1937 ରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଠିକ୍ ଯେ ଜୁଲାଇ 1,1937 ଠାରୁ

ଅଗଷ୍ଟ 1,1941 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ କ୍ଷମତାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ସେବା ପୁସ୍ତକରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା । 1 ଅଗଷ୍ଟ, 1941 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କପିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେବା ପୁସ୍ତକରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ସେ 1 ଜୁଲାଇ, 1937ରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଦରମାପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଯୋଗଦେବା ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ସରକାରୀ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ 31 ମାର୍ଚ୍ଚ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା, 1938 ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (ସି) (i) ଲାଗୁ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 60 ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାରୀ ସେବାରେ ରହିବାକୁ ହକଦାର ।

ନିମ୍ନ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜବାବ ସତ୍ୟପାଠରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲେଖା ରହିଛି :

" ଆବେଦନକାରୀ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନବିସ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ 1.7.1937 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ କିଛି ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଇଟାୱା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ଦୋହରାଇଥିଲେ :

" ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ "ବେତନପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ" ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ 1.7.1937 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ

ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ କିଛି ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀଧାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଇଟାୱା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୌଳିକ ନିୟମ 56 (ସି) (ଆଇ)ର ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ଏବଂ ଆମେ ମତ ପୋଷଣ କରୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ 60 ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାରୀ ଚାକିରିରେ ରହିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ 60 ବର୍ଷ ପୂରଣ କରିସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ତାଙ୍କୁ ପେନସନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୁବିଧା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ କୌଣସି ବୃଦ୍ଧି ସମେତ ସମସ୍ତ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଲାଭ ସହିତ ଦୁଇ ବର୍ଷର ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚର ପରିମାଣ 3000 ଟଙ୍କା ବୋଲି ଆକଳନ କରିଛୁ ।

ଜି. ଏନ୍.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।